

Een inspirerend verhaal over Don Bosco

Sempre avanti!

Kürt Maes Tekeningen
Hilde Van Parys Tekst

Don Bosco Vorming & Animatie

Mensen staan altijd in een traditie van ideeën die door anderen ontwikkeld en voorgeleefd zijn. Zo is Don Bosco voor ons een blijvende bron van inspiratie. Wij herkennen ons in zijn idealen en de manier waarop hij met jonge mensen omging.

In dit boek laten we verschillende medewerkers van het eerste uur aan het woord. Als bevoorrechte getuigen laten zij je kennismaken met de intuïties en de aanpak van Don Bosco. Natuurlijk kunnen we alleen maar vermoeden en veronderstellen hoe het er in die tijd aan toe ging. Je vindt hier dan ook geen historisch relaas over Don Bosco, maar wel een verrassende inkijk in zijn leven vanuit verschillende perspectieven. We hopen dat je door het lezen van hun verhalen mag ontdekken hoe zijn inspirerende voorbeeld ook nu nog betekenisvol kan zijn.

Don Bosco's keuze om met jonge mensen op weg te gaan als hun gids en tochtgenoot blijft een krachtig voorbeeld. Ook jij wordt telkens opnieuw uitgenodigd je te laten raken door jongeren en vanuit dat appel in beweging te komen ... altijd verder, *sempre avanti!*

DON BOSCO VORMING & ANIMATIE

Sempre avanti! Altijd vooruit.

Genua 1875. De eerste salesiaanse missionarissen schepen in naar Argentinië. Het is een grote stap voor de nog prille salesiaanse congregatie en een droom van Don Bosco die uitkomt.

Maar laten we het verhaal starten waar alles begon ...

1

Giovanni

In Becchi, een gehucht in het noorden van Italië, groeit Giovanni Bosco op in een arm boerengezin. Dat belet de kleine Giovanni niet om grootse dromen te koesteren. Hij wil priester worden en zal die droom met de steun van zijn omgeving waarmaken.

Verteld door
Don Bosco

2

Don Bosco

Na zijn priesterwijding in 1841 wordt Giovanni 'Don Bosco'. Tijdens zijn verdere studies in Turijn zet hij zijn eerste stappen in het werkveld. Hij ontmoet er vele aan hun lot overgelaten straatjongens en wordt tot in zijn ziel geraakt door hun armzalige situatie. Hij besluit voor hen de vriend te zijn die ze nodig hebben en kiest ervoor priester voor jongeren te zijn.

Verteld door
don Cafasso

3

Oratorio

In 1846 start Don Bosco met het Oratorio van Valdocco. Het is voor hem een plaats waar jongeren zich thuis voelen, een beroep leren, zich uitleven in sport en spel en begeleid worden in hun geloofsontwikkeling.

Verteld door
Mamma Margherita

4

Insieme

Het aantal jongeren dat het Oratorio bezoekt, neemt toe. Ook steeds meer volwassenen zijn bij de activiteiten betrokken. Om zijn werking de nodige stabiliteit voor de toekomst te bieden, rijpt bij Don Bosco de idee om een eigen congregatie op te richten.

Verteld door
don Rua

5

Main

Maria Mazzarello, roepnaam Main, voelt zich thuis tussen de wijnranken van Mornese. Samen met enkele vriendinnen start ze een klein naaiatelier voor de meisjes van het dorp. In 1864 bezoekt Don Bosco tijdens een herfstwandeling het dorp. Main herkent zich in zijn aanpak en besluit om voor de meisjes te doen wat hij doet voor zijn jongens.

Verteld door
Maria Mazzarello

6

Avanti

De aanpak van Don Bosco en Maria Mazzarello heeft succes. Er worden huizen van zowel de salesianen als de zusters geopend in Frankrijk, Spanje en Argentinië. Don Bosco geeft steeds meer werk uit handen. Trouwe medewerkers als don Rua en don Cagliero zorgen dat de werking voor de jongeren blijft groeien. In 1888 sterft Don Bosco, omringd door zijn medebroeders.

Verteld door
don Cagliero

1

Verteld door Don Bosco zelf

Giovanni Bosco (1815–1888) begint als priester in Turijn met een Oratorio voor straatjongens. Dit is de start van zijn levenslange inzet voor jongeren. Zijn levenswerk verspreidt zich al snel buiten de landsgrenzen. Hij is de stichter van de Sociëteit van de salesianen en van de Dochters van Maria Hulp der Christenen.

Giovanni

Hier ben ik geboren en opgegroeid: Becchi, een klein dorp op een heuvel van waaruit je bij helder weer de Alpen kunt zien.

Wat moesten we vroeg uit de veren om te werken op het land of druiven te plukken. Ik zie me nog de koeien en schapen hoeden. En herinner me waar we vogelnestjes gingen zoeken. In de herfst vulden we onze karige maaltijden aan door kastanjes, paddenstoelen en fruit te verzamelen.

Hoe heerlijk was het buitenleven in dat zonovergoten landschap waarin mijn kinder- en jeugdjaren zich afspeelden. Maar vergis je niet, de winters waren er streng en ijsig koud.

Om in ons arme boerenbestaan te voorzien, was er vindingrijkheid en doorzettingsvermogen nodig. We benutten elke kans om geld in het laatje te krijgen. Dat was een heuse uitdaging in die moeilijke tijden. Het legde een zware last op onze jonge schouders. Er was altijd veel bedrijvigheid rond ons huis en op het veld. Naburige families sprongen bij waar het kon en dat versterkte de verbondenheid. Maar we leerden als kind vooral vlug voor onszelf te zorgen.

Als kleine jongen had ik weinig zicht op de wereldgeschiedenis. Pas later besepte ik welke gevolgen de Franse Revolutie ook voor ons land had. Het waren woelige tijden. Hoewel gans Europa aan rust toe was, duurden de hervormingen nog een hele tijd. Grenzen werden hertekend en ook de eenmaking van ons land gebeurde niet zonder slag of stoot. Terwijl oorlogen verder werden uitgevochten, trokken rondzwervende soldaten hongerig en gehavend door onze streek.

Mijn moeder deelde het weinige dat we hadden.
Die gastvrijheid was voor haar vanzelfsprekend.
Zij was onze rots in de branding. Ze zorgde voor ons
zoals moeders dat kunnen: doortastend, maar met een
groot hart. Ze bewaakte het evenwicht in ons nieuw
samengesteld gezin. Mijn oudere halfbroer Antonio had
al heel wat meegemaakt. Op zeer jonge leeftijd verloor
hij zijn pasgeboren zusje en daarna veel te vroeg zijn
moeder. Toen onze vader Francesco hertrouwde met de
jonge Margherita, kreeg hij er al snel twee broertjes bij:
Giuseppe en ik. Maar ook die geborgenheid was van
korte duur.

